

on sám v předmluvě k druhému vydání svého díla »Les principes généraux du droit administratif« (jež autor cituje v originále), označuje jako předchozí »les cadres« nového díla, jež právě vydává, a které v něm doznávají »les développements nécessaires«.

Hons.

Prof. dr. Eugen Rippl: **Zum Wortschatz des tschechischen Rotwelsch.** Veröffentlichungen der Slavistischen Arbeitsgemeinschaft an der Deutschen Universität in Prag. I. řada, 2. sešit. Liberec (Stiepel) 1926. Stran 64.

Nevelká literatura českého zločineckého žargonu byla obohacena spiskem, jenž předčí bohatstvím sebraného materiálu daleko vše, co dosud bylo u nás v tomto oboru uveřejněno, zejména též starší práci Bredlerovu (Slovník české hantýrky). Autor čerpal netoliko z dosavadního zpracování, ale přibral ještě nové prameny, zejména humoristické časopisy a díla belletristická, pokud brala látku z vrstev velkoměstské spodiny a zachycovala její řeč (Šmíd, Ignát Hermann, Stroupežnický, Kisch atd.). Další materiál poskytlo spisovateli pražské policejní ředitelství. Autor charakterisuje v úvodě zločinecký žargon správně jako *dialekt povolání*, nikoli jako tajnou řeč. Chtějí-li užítí zločinci tajného prostředku, opakují raději po každé slabice umluvenou skupinu hlásek (u nás -ko). Pro český žargon zločinecký je příznačno množství slov původu hebrejského a cikánského. K úvodní stati připojuje autor obsáhlý slovníček (na 3000 výrazů), udává u každého slova jeho význam i pramen. I když není zločinecký žargon tajným dorozumívacím prostředkem, naráží naň často praktický kriminalista a není proto pro něho práce Ripplova bez užitku. To je ostatně patrné již z toho, že samo ministerstvo spravedlnosti dalo před časem podnět k sbírání výrazů užívaných zločinci; výsledky tohoto šetření mohla by býti práce Ripplova doplněna a dán tak základ k hlubšímu ještě ocenění i výkladu zločineckého žargonu, zejména se zřetelem k žargonům cizím, namnoze velmi důkladně probádaným, které vykazují často v principech značné podobnosti. —ř.

D E N Í K.

Československé civilní právo procesní. Díl I. Nauka o organizaci a příslušnosti soudů. Se stálým zřetelem ke Slovensku a Podk. Rusi napsal JUDr. Václav Hora, ř. profesor Karlovy university v Praze. Druhé, opravené a doplněné vy-

dání. V Praze, 1926. V komisi spolku československých právníků »Všehrd« v Praze.

Po rozebrání prvního vydání z r. 1922 ukázala se potřeba vydání nového, jímž by byl spis přizpůsoben dnešnímu stavu zákonodárství. Neboť od prvního vydání byla vydána řada nových zákonů, jež zasahují zčásti přímo, zčásti nepřímo do zásad o organizaci a příslušnosti soudů a k nimž bylo tudíž nutno vzítí náležitý zřetel. Jest to zejména důležitý zák. č. 123/1923, jehož platnost byla prodloužena až do jiné zákonné úpravy zákonem č. 292/1924 a jenž se dotýká procesního práva v celé oblasti státní; dále jest to zák. č. 164/1924 pro Slovensko a Podk. Rus, jímž se mění a doplňuje c. ř. s. zák. čl. I. z r. 1911. Jsou to dále zák. č. 5/1924 o označování původu zboží, zák. č. 172/1925 o letectví, zákony č. 246/1922 a 391/1922 o poručenských úřadech, zákony č. 92/1924 o labských plavebních soudech, zák. č. 217/1925, jímž se provádí zásada § 106 úst. listiny, zák. č. 146/1922 o smíš. soudech rozhodčích, zák. č. 103/1926 (zák. platový, zejména §§ 37, 209), zák. č. 179/1924 o zrušení souručenství a j.

Spis byl zejména rozšířen o nový oddíl, jednající o pojišťovacích soudech (str. 212—214), jakož vůbec přihlíží k novým zákonům o sociálním pojištění (č. 221/1924, č. 148/1925, č. 221/1925), pokud jejich ustanovení do oboru procesního zasahují. Při pojednávání o poměru cizozemské pravomoci k tuzemské seznamuje spis s výsledky 5. konference haagské o mezinárodním právu soukromém v r. 1925. Konečně přihlédnuto ke dvěma osnovám, jež stanou se v dohledné době zákonem, totiž jednak k osnově obsahující jisté kolisní normy, vyplývající z rozdílnosti procesního práva platného zde na Slovensku a v Podk. Rusi (tisk č. 123 sen., 1926), jednak k osnově o pracovních soudech (tisk č. 80 sen., 1926), jimiž mají býti nahrazeny živnostenské soudy. Také příslušná látka, uložená v četných nařízeních vládních, došla zřetele.

Ročníky Právníka 1870, 1875, 1876, 1878—1884, 1889, 1890 z pozůstalosti po dr. Nevšimalovi. Dotazy na dr. Navrátila. Praha VII., Schnellova 21.